

Motto:

Then came the climaxing stroke: „PUNCH“ caricatured me! Yes, I was a made man now! I could be smiled at, but not laughed at!

Mark Twain, The £ 1,000.000 Bank Note, London, 1893

Pan profesor promine

**Prof. MUDr. Vladimír Palička, CSc. (dále jen VP),
přednosta Ústavu klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové,
vicepresident IFCC, 5. 7. 1946 - 5. 7. 2006.**

- poznal jsem VP někdy v r. 1972, kdy nastoupil na školici místo před atestací z klinické biochemie I.; zcela zbytečně, byla to pro něj ztráta času, věděl všechno.
- pan prof. Homolka zkoušel vždy s potěšením polarografii. Při atestaci z klinické biochemie II. byl se znalostmi zkoušeného VP velmi spokojen „A co je to stripping voltametry?“ VP věděl. „A co se jí dá stanovit?“ VP věděl. „A na co jste zapomněl?“ pronesl vítězoslavně pan profesor. Kandidát mlčel. „No přece na železo!“ Kandidát opět mlčel, ale poněkud rozpačitě. Pan profesor se totiž mýlil, VP ne.
- na semináři jednoho velmi renomovaného pražského kardiologického pracoviště referoval přednášející o tehdy nedávno popsaném odkladu rozsahu infarktu myokardu na principu seriového vyšetřování CK. V diskusi se přihlásil - klinické etikety ještě neznalý - mladý sekundář a sdělil slovněmu auditoriu, že to právě popsal jistý VP z Bruntálu v posledním čísle Vnitřního lékařství. V nastalém trapném tichu někdo špitl: „Kde je ten Bruntál?“ Mimochodem: počítal to na kapesní kalkulačce Texas Instruments 59, PC tehdy ještě nebyly.
- údajně pečl každoročně na Vánoce 16 (šestnáct) druhů cukroví. Cukroví je prý vynikající, mohl by ale poslat ochutnávku, abychom si to mohli ověřit a nebyli odkázáni jen na informace z druhé ruky.
- umí nepřekonatelně smlouvat. Před zamýšleným nákupem fotoaparátu v New Yorku mne před vstupem do obchodu požádal, abych mu vždy něco řekl česky a tahal ho přitom z obchodu za ruku ven. Bylo to fascinující divadlo: původní cena fotoaparátu byla 80 dolarů, skončil na 35, ale k fotoaparátu jsme přibrali ještě jeden prstýnek za 100 dolarů a dva přívěsky po 40 dolarech. Zcela vyčerpaný majitel obchodu sáhl do chladničky pro CocaCola a všichni tři jsme doplnili zásoby tekutin. Potřebovali jsme to.
- před léty jsme spolu letěli do Tokia. Můj kufr ale doletěl do Venezuely, aby pak do Tokia dorazil s jednodenním zpožděním. Tak se stalo, že jsem večer po přiletu potreboval holicí strojek, ponožky, spodní prádlo a košili. Vše jsem snadno - na účet Lufthansy - koupil v hotelovém butiku, jen rukávy všech japonských košil mi dosahovaly stěží k loktům. VP mi nezištně nabídl jednu ze svých košil, bleděmodrou „pilotku“ s nárameníky a kapsami, perfektně vyžehlenou. S povděkem jsem ji přijal. Po návratu do Prahy jsem ji stejně pečlivě vypral, vyžehlil a poslal do HK. Obratem ji poslal zpět, že prý to není ta jeho. Mám několik bleděmodrých „pilotek“, on nepochybně také. Následovala výměna košil mezi Prahou a HK. Nemám žádné pochyby, všimněte si: chodí v mé košili.
- je-li při atestaci již nepochybné, že kandidát dostane výbornou s pochvalou, zpestrují si někdy členové komise stereotyp zkoušky kladením dalších otázek, aby v již oboustran-



ně uvolněné atmosféře - se souhlasem kandidáta - zkusili, zda je vůbec něco, co by nevěděli. Za více než tři desítky let se jen třikrát nepodařilo takto kandidáta „položít na lopatky“. Věděli všechno. Všichni tři ale později dopadli dost špatně: první podlehl své lásce k výpočetní technice a informatice, opustil medicínu, vystudoval ekonomii a finančníctví, aby se nakonec stal ředitelem první banky, která u nás zkrachovala. Další dva dopadli snad ještě hůř: jeden se stal předsedou České společnosti klinické biochemie a druhý viceprezidentem IFCC.

-a nakonec a nejméně (last but not least) je třeba poděkovat prezidentu EUROMEDLABU 2001 panu prof. Paličkovi, který s energií dřevorabce (lumberjack's energy) a nežnosti poháněče otroků (smartness of a slavecommander) byl hnacím motorem (driving machine) přípravy tohoto kongresu (ze závěrečného projevu předsedy organizačního výboru EML 2001).

- *Vážení přátelé!*
EUROMEDLAB 2001 skončil, nebyl neúspěšný a všem je nám jasno, co už má VP v hlavě: dostat do Prahy v dohledné době světový kongres IFCC. Není pochyb, že jsme vážně ohroženi, že se nám jedná o přežití. Vedení jsouce pudem sebezáchovy jsme se proto všichni rozhodli, že je Tě, Vladimíre, natno zneškodnit.

První, co nás napadlo, bylo nechat Tě zavřít na psychiatrii, kam - vzhledem k rozsahu Tvých aktivit - nepochybně už dávno patříš. Bohužel žádné takové zařízení u nás nemá dost silné mříže, aby nás před Tebou ochránilo.

Mříže vyhovující kvality by jistě měli v zoologické zahradě. Ředitel pražské zoo o Tebe projevil okamžitě zájem, protože takové opoidní species žádná zoo ještě nemá. Vše bylo na dobré cestě, ale narazili jsme tam, kde to nikdo nečekal: odborová organizace v zajetí chovaných zvířat byla nekompromisně proti. Její členové byli sice ochotni skákat i hořící obručí, ale jen představa, že by jsi z nich mohl udělat organizační výbor světového kongresu, v nich vyvolávala úzkostnou neurózu.

Další alternativou bylo werichovské „když vykopnout, tak nahoru“. Zjistili jsme ale, že nemáme dost peněz, abychom podpořili Tvou kandidaturu být i jen na tu nejlacinější přijatelnou funkci ve veřejné správě nebo v politice.

Zbývá nám jediné, ale dějinami lidstva spoleklivě ověřené: je třeba Tě pomluvit tak, že od Tebe ani pes suchou kůrku nevezme, nemluví o tom, že by Ti někdo svěřil pořádání světového kongresu. Začnete proto všichni VP pomluvat, síkovně, jemně, potouchle, v náznacích, „jen tak málo, aby se mu nic (žalovatelného) nestalo“, pomluvejte vytrvale, systematicky, nekompromisně a nelitostně. Vaši fantazii se přitom meze nekladou. A buďte neúprosní, víte co by nás jinak čekalo. Žádné sblitování s Paličkou, pomluvejte, pomluvejte, pomluvejte. Dost bolo Paličky. Chceme přežít!

Vladimíru Paličkovi, emeritnímu prezidentu EUROMEDLABu 2001 s láskou napsali po skončení kongresu všichni členové organizačního výboru EML 2001.

- britský následník trůnu se nepochybně již jako VIP narodí, někdo se VIP stane. Nemůže být pochyb, že VP se již v mladistvém věku šedesáti let stal VIP české a světové klinické biochemie. Měl to ovšem poněkud usnadněno: stačilo mu jen nenápadně vsunout mezi své iniciály jedno velké písmeno I.

VIP VP napsali jeho (raději) anonymní a poněkud - ale s láskou - zlomyslní přátelé.
Ad multos annos, Vladimíre!